

De Tre Bockarna Bruse.

(Saga från Norge)

Det var en gång tre bockar, som skulle gå till ängen och äta sig feta. Alla tre hette Bocken Bruse. På vägen var det en bro över en fors, som de måste över, och under den bron bodde ett otäckt troll med ögon som tenntallrikar och näsa lång som ett räfseskaft.

Först kom den yngsta Bocken Bruse och skulle över bron. Tripp, tripp, trapp, trapp, lät det i bron. "Vem är det som trippar på min bro?" skrek trollet. "Det är den minsta bocken Bruse. Jag ska till ängen och bli fet", sa bocken med sin ljusa röst.

"Nu kommer jag och tar dig!" sa trollet.

"Åh, nej, ta inte mej, för jag är så liten. Vänta lite, så kommer den mellersta Bocken Bruse. Han är mycket större!"

"Kör till, då" sa trollet.

Efter en liten stund kom den mellersta Bocken Bruse. Tripp, trapp, tripp, trapp, lät det i bron. "Vem är det som trampar på min bro?" skrek trollet. "Det är bara den mellersta Bocken Bruse, som ska till ängen och bli fet", sa bocken med sin ganska kraftiga röst.

"Då kommer jag och tar dig!" skrek trollet.

"Åh nej, ta inte mej! Vänta lite, så kommer den stora Bocken Bruse, han är mycket, mycket större!"

"Låt gå", sa trollet otåligt.

Rätt som det var kom den stora Bocken Bruse. Tripp, trapp, tripp, trapp, tripp, trapp, lät det i bron. Den bocken var så tung att det knakade och brakade i bron.

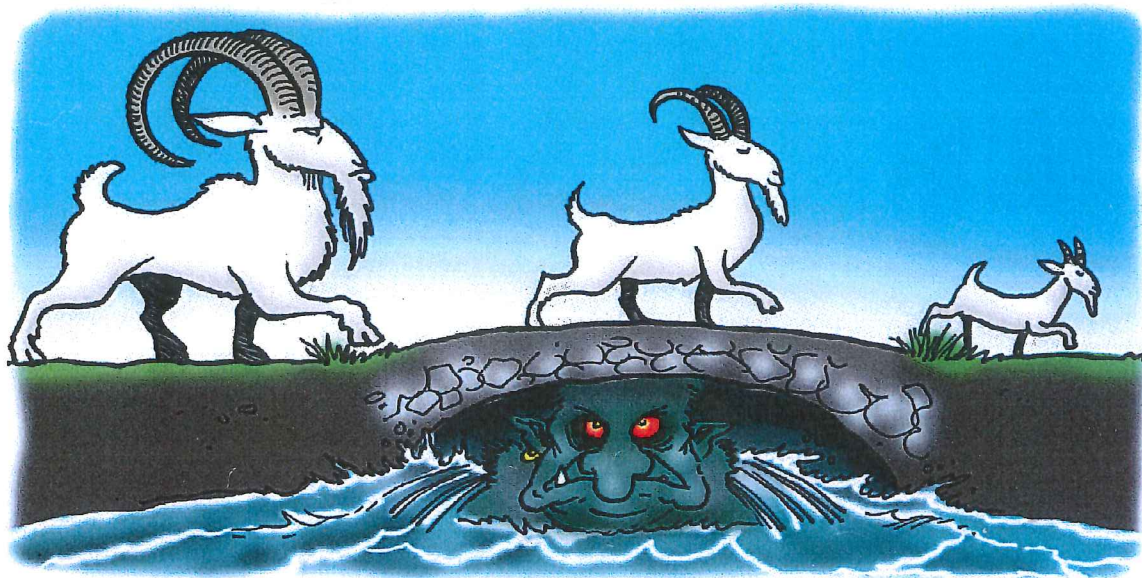
"Vem är det som klampar på min bro?" skrek trollet.

"Det är den stora Bocken Bruse", sa bocken med sin dånande röst.

"Då är det dig jag väntat på och nu kommer jag och tar dig!" skrek trollet.

"Ja, kom du bara!", sa bocken. Och så rusade han på trollet och stängade det så hårt att det for iväg långt bort och ner i ån. Och tack vare det kunde alla tre gå till ängen. Där blev bockarna så feta, så feta, att de knappast orkade gå hem igen. Och har inte fettat ramlat av dem, så är de väl feta än.

Slut!

Rödluvan och vargen

Det var en gång en liten flicka som kallades Rödluvan. Hon hade en röd luva som hon fått av sin mormor. Rödluvan bodde med sin mamma i en liten stuga i en stor skog. Hennes snälla gamla mormor bodde i andra änden av skogen.

En dag fick Rödluvan höra att hennes gamla mormor hade blivit sjuk. Då ville hon gå och hälsa på henne. Rödluvans mamma packade en korg med vin och kakor.

- Var nu rädd om dig och gå raka vägen till mormor, sa mamman.

Rödluvan tyckte det var härligt att gå i skogen. Solen lyste och hon kände sig glad. Plötsligt mötte hon en varg!

- Vart ska du gå? frågade vargen.

- Jag ska hälsa på min sjuka mormor, svarade Rödluvan.

- Ska du inte plocka blommor och ta med till henne? frågade vargen.

- Jo, det ska jag göra, svarade Rödluvan.

Rödluvan gick längre och längre in i skogen.

När hon kom fram till en äng och såg alla vackra blommor, stannade hon. Hon plockade en stor fin blombukett.

Efter en stund kände sig Rödluvan trött och satte sig för att vila.

Under tiden letade sig vargen fram till mormors stuga. Han hittade den under de tre ekarna. Vargen smög sig fram till dörren och knackade på.

- Vem är det? ropade mormor från sin säng.

- Det är bara jag, Rödluvan, som kommer med kakor och vin, svarade vargen.

- Välkommen min lilla flicka. Dörren är öppen! ropade mormor.

Då sprang vargen raka vägen fram till sängen där mormor låg och slukade henne i ett nafs.

Nu var vargen mätt och belåten. Han kände sig mycket nöjd över att ha lurat Rödluvans mormor.

- Kanske skulle jag kunna lura Rödluvan också? tänkte han för sig själv.

Vargen bestämde sig för att klä ut sig till mormor. Han tog på hennes kläder och satte hennes nattmössa på huvudet.

Sedan la han sig i hennes säng och väntade på att Rödluvan skulle komma.

När Rödluvan hade plockat en stor bukett blommor sprang hon till mormors stuga.

Dörren var öppen, så hon gick in.

Hon gick till mormors säng och sa:

- Men mormor, vilka stora öron du har!

- Det är för att jag ska höra dig bättre.

- Men mormor, vilken stor mun du har!

- Det är för att jag bättre ska kunna äta upp dig! sa vargen och tog ett skutt ur sängen.

Han slukade Rödluvan i ett nafs.

Så snart vargen hade slukat Rödluvan blev han mycket trött och la sig i mormors säng.

Efter en stund snarkade han så hela huset skakade.

Just då kom en jägare förbi stugan.

- Det var förfärligt vad den gamla gumman snarkar. Det är bäst jag går in i stugan och ser hur hon mår, tänkte jägaren.

Först tittade jägaren in genom fönstret men såg ingen.

Sedan gick han in i stugan och fram till sängen.

Där fick han se vargen som låg och sov.

När jägaren såg vargens tjocka mage förstod han vad som hade hänt. Just som han skulle skjuta vargen kom han att tänka på att han kanske kunde rädda den gamla gumman. Jägaren tog fram sin kniv och sprättade upp magen på den sovande vargen.

Plötsligt fick han se den röda luvan lysa och ut hoppade Rödluvan.

Strax därefter kom också mormor ut. Hon var lite yr men lycklig. Båda var så glada att de blivit räddade. De tackade jägaren.

Jägaren fyllde vargens mage med sten och sydde ihop honom. Sedan sprang vargen till skogs och kom aldrig mer igen.